

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2P/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615201609
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3615201609.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, v konaní pred sudcom Mgr. Michalom Vigašom, vo veci starostlivosti o maloletú S. B., L.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom, dieťa rodičov: matky C. Ž., L.. XX.XX.XXXX, J. G., N.. D. XXX/XX, a otca R. B., L.. XX.XX.XXXX, J. G., Y. XXXX/XX, o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Súd návrh otca maloletej na zvýšenie výšky vyživovacej povinnosti k maloletej

z a m i e t a .

Otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletou S. B., L.. XX.XX.XXXX každú sobotu párneho kalendárneho týždňa od 14:00 hod. do 16:00 hod, a v každú stredu nepárneho kalendárneho týždňa od 16:30 hod do 18:00 hod vždy za prítomnosti matky v mieste bydliska matky v Partizánskom.

Matka je p o v i n n á maloletú S. na styk s otcom riadne a včas pripraviť. K začiatku a koncu styku otca s maloletou dôjde na adrese bydliska matky maloletej.

Týmto rozsudkom sa m e n í rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 4P/6/2013-22 z 12.03.2013 v časti o úprave styku otca s maloletou.

Vo zvyšnej časti súd návrh otca a matky maloletej z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 07.04.2015 sa otec maloletej domáha úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej tak, že navrhol zvýšiť výšku svojej vyživovacej povinnosti k maloletej zo sumy 50,-€ na sumu 80,-€ mesačne. Zároveň navrhol, aby súd zmenil úpravu styku otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každú párnú sobotu od 14:00 hod do 19:00 hod, každú nepárnu nedeľu od 10:00 hod. do 18:00 hod., každý párný kalendárny rok od 23.12. od 10:00 hod. do 25.12. do 18:00 hod, každý nepárny kalendárny rok od 31.12. od 10:00 hod. do 1.1. do 18:00 hod. bez prítomnosti matky. Zmenu úpravy styku odôvodnil tým, že bude uskutočnená zmena jeho zamestnania.

Matka maloletej sa k návrhu vyjadrila písomne dňa 20.05.2015, kde uviedla, že otec maloletej si svoju vyživovaciu povinnosť určenú súdom riadne neplní, tú si plnil len do augusta 2013. Potom za september až november 2014 uhradil len po jednom eure, v decembri nepoukázal žiadne výživné a v mesiaci január 2015 zaslal výživné 1 euro. Od januára 2015 na výživu maloletej neprispel nijako. Takto matka návrh na zvýšenie výživného považuje za výsmech voči nej a aj dcére otca maloletej. K doteraz upravenému styku otca s maloletou uviedla, že otec styk dodržiaval len do augusta 2013. Od septembra 2013 si prestal maloletú brávať tak, aby bol s ňou sám alebo aby u neho prespala. Prišiel vždy len na pár hodín, stretávali sa počas spoločných prechádzok za prítomnosti matky. V novembri 2013 sa údajne odsťahoval k priateľke a matke len zaslal sms, že si po malú už nepríde a do februára 2014 ani neprišiel. Od februára do mája 2014 prišiel za dcérou len párkrát na hodinu - hodinu a pol a stretol sa s ňou za prítomnosti matky. Od mája 2014 sa s dcérou nestretol a ani sa neozval. Podľa informácií matky je otec bezdomovcom od septembra 2014, nemá tak podmienky, aby sa s maloletou mohol stretávať bez prítomnosti matky. Podľa názoru matky od poslednej úpravy styku nedošlo k podstatnej zmene okolností za ktorých bol styk upravený a odôvodňoval by zmenu podľa návrhu otca. Matka uviedla, že styku otca s dcérou nebráni, navrhla aby súd styk neupravil, alebo ak ho rozhodnutím upraví aby s poukazom na doteraz využívaný styk otca tento upravil tak, že styk otca bude prebiehať len každú prvú sobotu v mesiaci od 14:00 hod. do 16:00 hod.

Kolízny opatrovník odporučil návrhu na zvýšenie výživného vyhovieť, súčasnú úpravu stretávania otca s dieťaťom považuje za dostatočnú.

Súd vykonal pojednávanie za prítomnosti matky a otca maloletej, kolízneho opatrovníka, oboznámil podstatný obsah spisu listiny preukazujúce majetkové pomery príjmy a výdavky rodičov, oboznámil podstatný obsah spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5P/15/2010 a sp. zn. 4P/6/2013, oboznámil správu o šetrení pomerov v rodine maloletej a zistil nasledovný skutkový stav.

Rozsudkom okresného súdu Partizánske č.k. 5P 15/2010-32 z 29.09.2010 bola maloletá zverená do starostlivosti matky a určená výška vyživovacej povinnosti otca na sumu 50,-€ mesačne. Matka maloletej bola v tom čase na materskej dovolenke, poberala materské 256,-€ a prídavok na dieťa. Otec bol zamestnaný, mal príjem cca 420,-€ netto. Maloletá mala v dober rozhodovania 3 mesiace veku.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 4P/6/2013-22 z 12.03.2013 bol upravený styk otca s maloletou tak, že bola súdom schválená dohoda rodičov, podľa ktorej je otec oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny kalendárny týždeň od soboty od 09:00 hod do nedele do 18:00 hod., každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 16:00 hod. do 18:00 hod., každý párny kalendárny rok od 23.12. od 09:00 hod. 25.12. od 18:00 hod., každý nepárny kalendárny rok od 31.12. od 09:00 hod. do 01.01. do 18:00 hod. bez prítomnosti matky.

Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni na č.l. 6-8, správy ÚPSVaR Partizánske z 12.05.2015 a 15.05.2015 (č.l. 15,18) a pracovného posudku na č.l. 19 vyplýva, že matka maloletej je zamestnaná v spoločnosti Honeywell Safety Products Slovakia s.r.o. Partizánske ako robotníčka na oddelení MM Gloves, jej čistá mzda za obdobie 05/2014-04/2015 predstavuje sumu 438,94-€. Otec maloletej je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 18.01.2014, aktivačnú činnosť nevykonáva, nepoberá žiadne dávky ani príspevky.

Podľa správy o šetrení pomerov v rodine z 26.05.2015 súd zistil, že matka s maloletou žije v 2-izbovom byte u svojich rodičov, ktorým prispieva na úhradu výdavkov spojených s bývaním sumou 200,-€ mesačne. Okrem toho uhrádza poplatok za internet v sume 16,56-€ mesačne, poisťku maloletej v sume 230,-€ ročne a svoje poisťky v sume 215,-€ ročne a 12,26-€ mesačne. Mal S. uhrádza poplatok za stravu v materskej škole v sume 20,-€ mesačne a školné v sume 7,-€ mesačne. Otec maloletej žije u svojej starej matky v 4-izbovom dome, na úhradu výdavkov spojených s bývaním neprispieva. Pôžičku v sume 110,-€ mesačne nespláca.

Otec maloletej na pojednávani uviedol, že býva u svojej starej mamy v Chynoranoch z dôvodu, že byt v ktorom do presťahovania býval, sa musel predať. Asi jeden rok bol nezamestnaný, bez príjmu, z tohto dôvodu si neplnil vyživovaciú povinnosť. Od 15.06.2015 má od svojej matky C. sľúbenú prácu aj finančnú výpomoc v sume 5000,-€. V marci 2015 podal návrh na vydanie platobného rozkazu voči svojej matke, kde ju zažaloval o sumu 5000,-€. Byt v ktorom býval totiž patril jeho rodičom. Investoval však do neho svoje prostriedky. Keď ho predali, on z neho nedostal žiadne vyrovnanie. Sumu investovaných prostriedkov ocenil sám na sumu 5000,-€ a o túto sumu žaluje svoju matku. Začiatkom mesiaca máj 2015 sa bol zahlásiť v personálnej agentúre Xavax Bardejov. Absolvoval zdravotnú prehliadku, zamestnanie mu však doposiaľ poskytnuté nebolo. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nenadobudol žiadne hnutelné veci vyššej hodnoty, nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti. Z predaja bytu mu určitou sumou vypomohol otec. Tento mu však už nevypomáha. Otcovi maloletej vypomáha jeho stará mama, u ktorej býva, ktorá ho živí. Vyživovaciú povinnosť riadne neplní od septembra 2014, dovtedy ju plnil riadne. V súčasnosti nemá možnosť platiť výživné v navrhovanej výške. Doposiaľ upravený rozsah styku s maloletou nevyužíval, lebo bol v strese, stalo sa, že keď prišiel, dieťa plakalo, starali sa do nich susedia, rodinní príslušníci zo strany matky ako aj matka dieťaťa. Styk s maloletou obmedzil keď prišiel o prácu, bol bez domova až kým sa nepresťahoval k svojej starej mame.

Matka maloletej na pojednávani uviedla, že trvá na svojom písomnom vyjadrení a navrhuje, aby súd styk otca s maloletou obmedzil na každú prvú sobotu v mesiaci od 14.00 - 16.00 hod. s tým, že styk bude prebiehať za prítomnosti matky. Otec styk s maloletou využíval od poslednej úpravy styku asi do augusta 2013, následne sa s maloletou stretával len na pár hodín v jej prítomnosti. Viackrát mu vyčítala, že prišiel pod vplyvom alkoholu. Vie o tom, že nemal vyhovujúce podmienky na starostlivosť o maloletú, on však tvrdil, že nechce, aby maloletá bola v byte jeho rodičov, a preto si ju nebrával k sebe domov. Matka uviedla, že otcovi v styku s maloletou nebránila, maloletá viackrát v prítomnosti otca plakala a aby ju upokojili, otec maloletej navštevoval maloletú v prítomnosti jeho matky (starej matky maloletej), aby mu s ňou pomohla. Od augusta 2013 prebiehal styk s len v prítomnosti matky. Otec neprejavil záujem na stretávaní bez jej prítomnosti ani si ju nechcel vziať do svojej domácnosti. Matka uviedla, že nesúhlasí so stykom v obydli, ale so stykom v mieste bydliska matky, teda v meste Partizánske. Od poslednej úpravy matke vyživovacia povinnosť nepribudla, nenadobudla žiadne nehnuteľnosti ani hnutelné veci. Má príjem len z trvalého pracovného pomeru.

Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciú povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané to, že styk v rozsahu v akom bol doposiaľ upravený jednak nie je zo strany otca dlhodobo využívaný, a tiež že z tohto dôvodu došlo k obmedzeniu pravidelného kontaktu otca s dieťaťom jeho pričinením a pod dlhší čas. Maloletá mala v dobe poslednej úpravy styku tri roky pričom, bolo preukázané že otec z vlastnej vôle s ňou obmedzil styk pred viac ako rokom a pol, odvtedy s ňou stýka len nepravidelne a zriedka pričom od mája 2014 ju vôbec nekontaktoval. V tejto dobe je zrejmé, že dieťa nemohlo nadobudnúť pocit dôvery a bezpečia v spoločnosti otca práve naopak, preto pocit bezpečia a prostredie na budovanie vzťahu s otcom je možné v tejto situácii obnoviť len za prítomnosti matky. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by vzťahy rodičov boli narušené tak, že by navzájom nedokázali komunikovať a styk otca s dieťaťom mal prebiehať pod dozorom tretej strany či za účasti detského psychológa. Vzhľadom k veku dieťaťa, a tomu, že už skôr nastali prejavy, keď dieťa nebolo stotožnené s tým, že v jeho prítomnosti je otec a reagovalo plačom, aj k tomu, že pokiaľ je dieťa dlhodobo navyknuté na jedného z rodičov, s ktorým sa dennodenne stretáva, a ktorý sa o neho stará, nemožno bez adaptácie a postupného opätovného nadviazania kontaktu ho vystaviť novej situácii - prítomnosti osoby, s ktorou sa dlhodobo a pravidelne nestýkalo - otca v neprítomnosti matky, súd považoval za potrebné upraviť styk otca nanovo. Úprava styku v rozsahu ako je uvedená vo výroku rozhodnutia jednak vytvorí podmienky na to, pokiaľ otec zotrvá na svojom predsavzatí podieľať sa na výchove dcéry aj osobne, aby sa styk otca s maloletou do budúcnosti mohol rozšíriť, a na druhej strane bude v prospech maloletého dieťaťa, pretože doposiaľ upravený rozsah styku, pokiaľ by ho otec začal nútené využívať bez ohľadu na záujem maloletého dieťaťa, mohol by negatívne ovplyvniť fyzické aj psychické zdravie maloletej. Tiež bolo preukázané, že otec v súčasnosti nemá vytvorené vyhovujúce podmienky na to, aby sa o maloletú staral samostatne aj počas noci tak, ako to umožňovala doterajšia úprava. Zároveň však rozsah, aký navrhla matka dieťaťa je natoľko obmedzujúci kontakt otca s dieťaťom, ktorý by mu neumožnil opäť sa zblížiť so svojim dieťaťom a takto ho vystavil do pozície nie rodiča, ale cudzej návštevy. Súd má za to, vzhľadom k tomu ako bol upravený styk doposiaľ, s ktorým matka pôvodne súhlasila, že doba ktorú určil a jej povinná prítomnosť vyplývajúca zo styku za prítomnosti matky ju natoľko neobmedzí, že by to prevyšovalo záujem dieťaťa na kontakte s druhým rodičom. Je zrejme, že pokiaľ sa rodičia rozhodli žiť oddelené musia obidvaja akceptovať určitý rozsah zásahu do ich slobody v záujme maloletého dieťaťa. Úprava styku otca za prítomnosti matky v rozsahu dvoch hodín raz za dva týždne v sobotu a hodiny a pol počas nepárnej stredy v čase zohľadňujúcim denný režim dieťaťa je podľa názoru súdu primeraná a vhodná na dosiahnutie účelu styku. Nad rozsah úpravy súd návrh matky a otca zamietol. Súd zmenil rozhodnutie týkajúce sa doterajšej úpravy styku.

O výške vyživovacej povinnosti súd rozhodol tak, že súd návrh otca maloletej zamietol. Hoci otec navrhol zvýšenie svojej vlastnej povinnosti prispievať na výživu maloletej, bolo preukázané, že ho k tomu nevedli žiadne racionálne dôvody, pričom aj sám uviedol, že v súčasnosti nie je schopný takého navrhovaného výživného platiť, ba bolo preukázané, že ani doposiaľ určené výživné neplatí. Súd pri úprave výšky výživného vždy vychádza zo zmeny pomerov, tak na strane rodičov, ako aj na strane maloletého dieťaťa. Pomery na strane matky sa zlepšili, pretože táto bola v čase poslednej úpravy na materskej dovolenke no v súčasnosti je zamestnaná s príjmom cca 439,-€. Pomery otca sa zhoršili, v čase

poslednej úpravy pomerov bol zamestnaný s príjmom cca 420,-€ no v súčasnosti a to už dlhodobo je nezamestnaný a bez príjmu. Hoci nebolo preukázané, že by nebol objektívne schopný sa zamestnať, nepreukázal zdravotné ani iné osobitné dôvody brániace sa mu zamestnať, je zrejmé, že príjem nemá a pokiaľ by ho aj dosiahol, zrejme by neprekročil príjem, z ktorého súd vychádzal v doterajšej úprave. Maloletá navštevuje materskú škôlku s prihladením na celkový rast životných nákladov, ktorý sa však netýka len dieťaťa ale aj rodičov sa náklady na maloletú zvýšili. Otec navrhol zvýšiť výživné, pričom je zrejmé, že nemá zamestnanie ba ani jeho príslub (len sa evidoval v pracovnej agentúre), teda nemožno ani len vychádzať z predpokladaného príjmu. Ako dôvod uviedol aj príslub výpomoci od vlastnej matky, pričom z jeho výpovede vyplynulo, že počíta s príjmom, ktorý by dosiahol pokiaľ by bol úspešný v spore o zaplatenie sumy 5000,-€ proti vlastnej matke. Je tak zrejmé, že dôvody, z ktorých otec maloletej vychádzal, nevychádzajú z jeho skutočnej finančnej situácie a možností, ale jeho domnienok či skôr prianí. Z tohto dôvodu súd návrh na zvýšenie výživného zamietol, pretože hoci je zvýšenie výživného vždy v prospech maloletého dieťaťa, základným predpokladom na zmenu jeho výšky je reálna zmena pomerov a k tej v zmysle zlepšenia schopností a možností otca platiť výživné nedošlo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
  7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
  8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
  9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
  10. bol odvolacím súdom schválený zmier
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
  - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
  - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
  - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
    1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
    2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
    3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
    4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
  - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).